DOMSTOLENS DOM (anden afdeling)
29. januar 1985 *

I sag 234/83

angående en anmodning, som Finanzgericht München i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag

Gesamthochschule Duisburg

mod

Hauptzollamt München-Mitte

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets forordning nr. 1798/75 af 10. juli 1975 om fritagelse for told efter den fælles toldtarif ved indførsel af uddannelsesmæssigt, videnskabeligt eller kulturelt materiale (EFT L 184, s. 1),

har

DOMSTOLEN (anden afdeling)

sammensat af afdelingsformanden O. Due, dommerne P. Pescatore og K. Bahlmann,

generaladvokat: G. F. Mancini
justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl

***

afsagt følgende

* Processprog: Tysk.

** efter at der afgivet indlæg af:
— Kommissionen for De europæiske Fællesskaber ved Jörn Sack, Kommissionens juridiske tjeneste,
og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 25. oktober 1984,

DOM

(»Sagsfremstillingen« udelades)

Præmisser

1 Ved kendelse af 26. september 1983, indgået til Domstolen den 14. oktober s.å., har Finanzgericht München i medfør af EØF-traktatens artikel 177 forelagt fire præjudicielle spørgsmål vedrørende fortolkningen af Rådets forordning nr. 1798/75 af 10. juli 1975 om fritagelse for told efter den fælles toldtarif ved indførsel af uddannelsesmæssigt, videnskabeligt eller kulturelt materiale (EFT L 184, s. 1), som er udstedt til gennemførelse af »Firenze-aftalen« om indførsel af uddannelsesmæssigt, videnskabeligt og kulturelt materiale (Recueil des traités des Nations Unies, vol. 131, 1952, nr. 1734, s. 26 ff.).

2 Spørgsmålene er blevet rejst under en sag, som er anlagt ved den nationale ret af Gesamthochschule Duisburg (herefter benævnt sagsøgeren i hovedsagen) med påstand om annullation af beslutningen af 17. april 1979, hvorved Hauptzollamt München-Mitte (herefter benævnt sagsøgte i hovedsagen) nægtede at indrømme toldfritagelse i forbindelse med import af et computersystem, et såkaldt »mikroprocessor-udviklingssystem« (herefter benævnt MU-system) med tilhørende programmeringsindsats, som blev importeret fra De forenede Stater den 8. august 1978. Sagsøgte begrundede sit afslag med, at der ikke forelå et videnskabeligt instrument eller apparat i nævnte forordnings forstand.

3 Det fremgår af forelæggelseskendelsen, at det pågældende computersystem består af flere enkeltdele, bl.a. et hovedprintkort med seriesnitflade og indbygget driftsprogrammel, en realtids-testadapter, et dobbelt floppy diskette-drev i særskilt chassis, samt driftsprogrammel lagret på diskette. Systemet består endvidere af en adapter, der sammen med andre moduler er anbragt på et særligt printkort, samt et tomt printkort, som er forbundet med hovedprintkortet via data-, adresse- og styreledninger. MU-systemet er udbygget med en skærmterminal og en programmeringsindsats og benævnes da under ét: »Zilog udviklingssystem til microcomputeren Z 80«. Sagsøgeren anvender dette system inden for rammerne af forskningsprojektet »ikke-parametriske metoder til signaldetektering«.

4 Sagsøgeren i hovedsagen har ved den nationale ret gjort gældende, at systemet er særlig egnet til videnskabelig forskning, fordi det er udstyret med en processor, der for tiden er den eneste, som er egnet til fremstilling af signaldetektorer ved de forskningsprojekter, som udføres af sagsøgeren. MU-systemet muliggør med ubetydelige ændringer i kredsløbet endvidere anvendelsen af fremtidige processorer, der er endnu hurtigere. Desuden kan systemets funktion ændres på en sådan måde, at det i hvert enkelt tilfælde vil kunne tilpasses de eventuelle videnskabelige eksperimenter, som skal udføres. Endvidere er det muligt, ved at erstatte det styrende mikroprocessormodul med et eksternt opbygget kredsløb, at overvåge og analysere de hidtil indvundne erfaringer, hvilket udgør en væsentlig bestanddel af det videnskabelige arbejde. Ifølge sagsøgeren i hovedsagen viser systemets videnskabelige karakter sig navnlig derigennem, at dets anvendelse kræver særlige tekniske og videnskabelige kundskaber. Derimod har systemets særlige kendetegn og egenskaber kun ringe betydning for andre brugere af systemet, da det i praksis kun fuldt ud vil kunne udnyttes inden for det videnskabelige område. Da hovedproduktet således kan importeres toldfrit, må dette også gælde for programmeringsindsatsen, som udgør en integreret bestanddel af det samlede system.

5 Sagsøgte i hovedsagen har for den nationale ret bestridt, at MU-systemet kan kvalificeres som et videnskabeligt instrument eller apparat efter artikel 3 i forordning nr. 1798/75. Den omstændighed alene, at et instrument eller apparat er egnet til at kunne anvendes til et bestemt forskningsprojekt, giver det ikke nogen videnskabelig karakter, således som dette begreb forstås ifølge Domstolens dom af 2. februar 1978 (Universiteitskliniek Utrecht, 72/77, Sml. 1978, s. 189) Systemet skal besidde de særlige kendetegn eller egenskaber, som er karakteristiske for dets anvendelse inden for den videnskabelige forskning. Det importerede system besidder ikke sådanne særlige egenskaber, men er et universelt system. Tilsvarende systemer anvendes på samme måde både i videnskabelige institutioner og inden for industrien. Desuden kræves der ikke særlige teknisk/videnskabelige kundskaber for at kunne anvende MU-systemet.

6 For at kunne afgøre denne tvist har Finanzgericht forelagt Domstolen følgende spørgsmål:

»Hvorledes skal begrebet 'videnskabelige instrumenter og apparater' i artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1798/75 af 10. juli 1975 (i dennes oprindelige version) fortolkes«?

1) Indeholder artikel 3, stk. 3, 1. afsnit, i forordning (EØF) nr. 1798/75 (i den ved forordning nr. 1027/79 af 8. maj 1979 ændrede version) en korrekt fortolkning af begrebet »videnskabelige instrumenter eller apparater«, således som dette begreb forstås i artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 1798/75 i dennes oprindelige version, og skal bestemmelsen derfor også materielt lægges til grund i den periode, der går forud for dens ikrafttræden den 1. januar 1980?

Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende:

2) Gælder det samme for fortolkningen af begrebet »objektive tekniske kendetegn« i artikel 5, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2784/79 af 12. december 1979?

3) Hvorledes skal begrebet »videnskabeligt arbejde« i artikel 3, stk. 3, 1. afsnit, i forordning nr. 1798/75 (i den ved forordning nr. 1027/79 ændrede version) fortolkes? Omfatter dette ikke blot ren videnskabelig og anvendt forskning, men også den virksomhed, hvorved man udvikler nye eller forbedrer bestående produkter, teknikker og processer ved hjælp af videnskabelige kundskaber og under anvendelseaf videnskabelige metoder, og har det herved nogen betydning, om det videnskabelige arbejde udføres i eller uden for videnskabelige institutioner? Hvilke kriterier er i givet fald ellers bestemmende for afgrænsningen mellem videnskabeligt arbejde og anden virksomhed?

Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende:

4) På grundlag af hvilke kriterier skal det afgøres, hvorvidt instrumenter eller apparater efter deres objektive beskaffenhed skal anses for at være særlig egnet til ren videnskabelig forskning?«

7 I kendelsens grunde har Finanzgericht anført, at de to første spørgsmål efter dens opfattelse bør besvares bekræftende. De importerede instrumenter og apparater skal opfylde to betingelser, nemlig dels betingelsen om, at de har videnskabelig karakter, dels betingelsen om, at de skal være bestemt til ren videnskabelig forskning, således at den toldfritagne varegruppe kan bestemmes udelukkende på grundlag af de pågældende instrumenters eller apparaters objektive tekniske

kendetegn og uafhængig af den foreskrevne anvendelse til ren videnskabelig forskning. De videnskabelige instrumenter eller apparater kan altså udsondres fra lignende ikke-videnskabelige instrumenter eller apparater gennem de resultater, hvis opnåelse de muliggør, og deres videnskabelige karakter kan bestemmes gennem deres egnethed til udelukkende eller hovedsagelig at udføre videnskabelige opgaver.

8 Vedrørende det andet spørgsmål er det Finanzgericht's opfattelse, at de objektive tekniske kendetegn, som er omhandlet i artikel 5 i forordning nr. 2784/79, ikke blot omfatter de kendetegn, der følger af konstruktionens egenart og de eventuelle tilpasninger af instrumenterne eller apparaterne, som muliggør udførelse af opgaver på et højt præstationsniveau, der ikke er nødvendigt for at udføre industrielle eller erhvervsmæssige opgaver, men også andre vigtige egenskaber, som har betydning for, om de pågældende instrumenter eller apparater kan anvendes til videnskabeligt arbejde, f.eks. om de kan tilpasses til et bestemt videnskabeligt eksperiment, der skal gennemføres.

9 Endelig har Finanzgericht vedrørende det tredje spørgsmål anført, at den omstændighed, at apparaterne eller instrumenterne benyttes såvel til industrielle og erhvervsmæssige som til videnskabelige formål, ikke i sig selv udelukker, at de kan have videnskabelig karakter. Afgørende er derimod, om de opgaver, som instrumentet eller apparatet på grund af sine objektive kendetegn udelukkende eller hovedsagelig er egnet til at udføre, efter deres art er videnskabelige, dvs. om de forudsætter videnskabelige kundskaber, og om de udføres under anvendelse af videnskabelige metoder.

10 Parterne i hovedsagen har ikke indgivet indlæg til Domstolen. Kommissionen har i sit indlæg i vidt omfang tilsluttet sig den af Finanzgericht anførte opfattelse.

11 Det første og andet spørgsmål har Kommissionen foreslået besvaret bekræftende, da de af Rådet fastlagte definitioner alene havde til formål at præcisere begrebet videnskabelige instrumenter og apparater under hensyntagen til den fortolkning af begrebet, som Domstolen havde givet i ovennævnte dom. Såvel i henhold til denne

dom som i henhold til Rådets nye forordning skulle det pågældende instruments eller apparats videnskabelige karakter bedømmes på grundlag af dets objektive kendetegn, dvs. dets anvendelsesmuligheder og ikke de konkrete formål, hvortil det faktisk anvendes. Såfremt det var en betingelse, at de pågældende instrumenter eller apparater udelukkende eller i det mindste hovedsagelig skulle være egnet til videnskabelig forskning, ville følgen heraf være, at de instrumenter eller apparater, der ligeledes var egnet til industriel brug, ikke kunne toldfritages.

12 Vedrørende det andet spørgsmål har Kommissionen gjort gældende, at den »grundtanke«, som den ved artikel 5 i forordning nr. 2784/79 indførte definition af begrebet »objektive tekniske kendetegn« bygger på, tillige har gyldighed for fortolkningen af artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 1798/75 i dennes oprindelige version, så meget mere som definitionen er i overensstemmelse med retspraksis i de fleste af de stater, som er kontraherende parter i Firenze-aftalen. Herved bør der ikke tages hensyn til andre egenskaber end dem, der følger af selve det pågældende instruments eller apparats konstruktion. De pågældende kendetegn skal gøre det muligt at udføre opgaver på et højt præstationsniveau, der ligger over det niveau, som er nødvendigt til udførelse af industrielle eller erhvervsmæssige opgaver. Subsidiært skal instrumentet eller apparatet være videnskabeligt i kraft af det hovedformål, hvortil det er bestemt. Derimod er den omstændighed alene at apparatet kan tilpasses, men ikke i øvrigt kan udføre opgaver på et højt præstationsniveau, ikke tilstrækkelig til at give apparatet videnskabelig karakter.

13 Hvad angår det tredje spørgsmål har Kommissionen anført, at begrebet »videnskabeligt arbejde« i artikel 3, stk. 3, 1. afsnit, i den version af forordning nr. 1798/75, som har været gældende siden den 1. januar 1980, er videre end begrebet »ren videnskabelig forskning« og bør forstås som erhvervelse, uddybning, fremstilling og udbredelse af videnskabelig erkendelse og forudsætter et højt præstationsniveau i henseende til såvel præcision, fuldkommenhed som dybtgående bearbejdning af materialet. Derimod er det ikke afgørende, hvorvidt det videnskabelige arbejde kræver videnskabelige kundskaber, eller om det udføres ved hjælp af videnskabelige metoder.

14 Kommissionen har endvidere fundet en særskilt besvarelse af det fjerde spørgsmål ufornøden under hensyn til dens besvarelse af de tre første spørgsmål.

De for sagen relevante retsforskrifter

15 Den oprindelige version af artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning nr. 1798/75 har følgende ordlyd:

1) De videnskabelige instrumenter og apparater, som ikke omfattes af artikel 2, og som udelukkende indføres til uddannelsesformål eller til ren videnskabelig forskning, kan fritages for told efter den fælles toldtarif, såfremt

a) de er bestemt til:

— enten offentlige eller almennyttige institutioner, der væsentligst beskæftiger sig med undervisning eller videnskabelig forskning, samt tjenestegrene, der henhører under en offentlig eller almennyttig institution, og som væsentligst beskæftiger sig med undervisning eller videnskabelig forskning, eller

— private videnskabelige institutioner eller undervisningsinstitutioner, som er godkendt af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne til at modtage disse materialer toldfrit

og såfremt

b) instrumenter eller apparater af tilsvarende videnskabelig værdi ikke fremstilles i Fællesskabet.

Ifølge stk. 3, 1. afsnit, i den nævnte artikel gælder følgende for anvendelsen heraf:

»ved 'ren videnskabelig forskning' forstås forskning, der udføres i ikke-erhvervsmæssigt øjemed.«

16 Ved Rådets forordning nr. 1027/79 om ændring af forordning nr. 1798/75 blev der i indledningen til artikel 3 i stedet for ordene »udelukkende... til uddannelsesformål eller til ren videnskabelig forskning« indsat udtrykket »udelukkende... i ikke-erhvervsmæssigt øjemed«.

17 Endvidere blev der ved forordning nr. 1027/79 indført en ny version af artikel 3, stk. 3, 1. afsnit, i forordning nr. 1798/75, som indeholdt følgende definition af begrebet »videnskabelige instrumenter eller apparater«, som ikke fandtes i den oprindelig version af forordningen:

»3) Ved anvendelsen af denne artikel gælder følgende:

— ved videnskabeligt instrument eller apparat forstås apparater eller instrumenter, som i kraft af deres objektive tekniske kendetegn og de resultater, de gør det muligt at opnå, udelukkende eller hovedsageligt er egnede til brug ved videnskabeligt arbejde.«

18 Ved forordning nr. 2784/79 udstedte Kommissionen i medfør af artikel 9, stk. 1, i forordning nr. 1798/75 en række bestemmelser til gennemførelse af forordning nr. 1027/79. Heri blev det ved forordning nr. 1027/79 indførte begreb »objektive tekniske kendetegn« defineret på følgende måde i artikel 5:

»kendetegn, der fremkommer som et resultat af konstruktionen af det pågældende instrument eller apparat eller ved tilpasninger af instrumentet eller apparatet i forhold til et standardinstrument eller -apparat og som gør det muligt at opnå større præstationer end nødvendigt for sædvanlig industriel eller erhvervsmæssig brug«.

Subsidiært skal der ifølge samme bestemmelse foretages en undersøgelse af,

»til hvilke formål instrumenter eller apparater af den art, som der anmodes om toldfri indførsel for, sædvanlig anvendes i Fællesskabet. Viser denne undersøgelse, at det pågældende instrument eller apparat hovedsagelig anvendes til videnskabelige formål, anses det for at være af videnskabelig karakter«.

EF-forskrifternes tilbagevirkende gyldighed

19 Før der gives en besvarelse af den nationale rets spørgsmål, bemærkes, at de rejser det generelle problem, om en fællesskabsretlig bestemmelse kan have relevans for

fortolkningen af en tidligere vedtaget bestemmelse, for så vidt angår faktiske omstændigheder, der skal bedømmes efter den tidligere ordning.

20 Der henvises i den forbindelse til Domstolens faste praksis, hvorefter retssikkerhedsprincippet er til hinder for, at en forordning anvendes med tilbagevirkende gyldighed, uanset om det måtte være til gunst eller ugunst for den pågældende, medmindre der i forordningens ordlyd eller dens formål er tilstrækkelig klare holdepunkter for at antage, at forordningen ikke blot har virkning for fremtiden.

21 I den foreliggende sag kan de forelagte spørgsmål imidlertid forstås således, at den nationale ret anmoder Domstolen om at undersøge, hvorvidt de nævnte bestemmelser i forordning nr. 1798/75 kan fortolkes på samme måde som de senere vedtagne forskrifter. Der er således intet til hinder for, at en domstol fastslår, at en nyere bestemmelse ikke væsentligt har ændret en tidligere bestemmelse.

Det første og andet spørgsmål

22 Der er en snæver forbindelse mellem de to første spørgsmål, idet de begge angår fastlæggelsen af de kendetegn, der giver et instrument eller apparat videnskabelig karakter; de bør derfor behandles under ét.

23 Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt et instrument eller et apparat har en sådan videnskabelig karakter i henhold til artikel 3, stk. 1, 1. afsnit, i forordning nr. 1798/75 (i dennes oprindelige version), at det kan fritages for told, skal Domstolen henvise til sin tidligere nævnte dom af 2. februar 1978, hvori den kendte for ret, at dette skulle bestemmes på grundlag af det pågældende instruments eller apparats »objektive karakteristika«, og at disse karakteristika skulle gøre det »særligt egnet til ren videnskabelig forskning«.

24 Denne fortolkning støttes på de formål, som er angivet i forordningens betragtninger, idet der ifølge den første betragtning »i videst muligt omfang« bør indrømmes fritagelse for told efter den fælles toldtarif ved indførsel til en

medlemsstat af uddannelsesmæssigt, videnskabeligt eller kulturelt materiale, og idet »anvendelsen af toldfritagelse for materiale af uddannelsesmæssig, videnskabelig eller kulturel karakter« ifølge den anden betragtning »skal være ensartet inden for hele Fællesskabet«.

25 Med anvendelsen af udtrykket instrumenters eller apparaters »objektive karakteristika« har Domstolen således ikke villet give en indskrænkende fortolkning af det i sagen omhandlede begreb, men gjort det klart, at begrebets nærmere indhold må bestemmes objektivt, dvs. uafhængig af de særlige formål, hvortil den organisation eller institution, som importerer apparatet, ønsker at anvende det eller faktisk anvender det.

26 Det er altså de objektive anvendelsesmuligheder, som er bestemmende for, om et instrument eller apparat har videnskabelig karakter, dvs. dets egnethed til gennemførelse af bestemte arbejder, men denne egnethed skal vurderes under hensyntagen til de særlige karakteristika ved dets konstruktion og de resultater, som det muliggør at opnå.

27 I den forbindelse fremhæves, at kriteriet »udelukkende eller hovedsageligt... egnede til«, nøjagtig svarer til det af Domstolen anvendte kriterium »særligt egnet til«. Dette kriterium kræver dog kun, at instrumentet eller apparatet først og fremmest er egnet til videnskabeligt arbejde, uden at det hermed er udelukket, at det tillige — om end dette kommer i anden række — er egnet til andre formål, såsom industriel udnyttelse.

28 Hvad angår den omstændighed, at begrebet i forordning nr. 1798/75, ifølge den fortolkning, Domstolen har givet heraf, vedrører det videnskabelige instruments eller apparats egnethed til »ren videnskabelig forskning«, mens egnetheden til »videnskabeligt arbejde« ved første øjekast synes et videre begreb end begrebet »ren forskning«, må det konstateres, at enhver urigtig fortolkning af dette begreb er udelukket, da det i artikel 3, stk. 3, 1. afsnit, i forordning nr. 1798/75 er defineret som »forskning, der udføres i ikke-erhvervsmæssigt øjemed«.

29 Det følger af det anførte, at bestemmelsen af et instruments eller apparats videnskabelige karakter i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 1798/75, i dennes oprindelige version, skal ske på grundlag af instrumentets eller apparatets »objektive tekniske kendetegn«, dvs. såvel dets konstruktion som de hermed opnåelige resultater.

30 Hvad angår spørgsmålet fra den nationale ret om, hvorvidt et instruments eller apparats videnskabelige karakter i henhold til forordning nr. 1798/75 udelukkende skal bestemmes på grundlag af de ovenfor nævnte kriterier, eller hvorvidt der også kan tages hensyn til andre af instrumentets eller apparatets egenskaber, må det fastslås, at kriterier, som ikke vedrører det pågældende instruments eller apparats konstruktion og præstationer, er uegnede til vurdering af dets videnskabelige karakter, som alene bør bedømmes ved hjælp af en objektiv og funktionel fremgangsmåde.

31 Af de angivne grunde må det første og andet spørgsmål besvares med, at bestemmelsen af »instrumenters eller apparaters« »videnskabelige« karakter i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 1798/75, i dennes oprindelige version, skal ske på grundlag af det pågældende instruments eller apparats »objektive tekniske kendetegn«, dvs. såvel dets konstruktion, som de resultater, det ved hjælp heraf er muligt at opnå.

Det tredje spørgsmål

32 Hvad angår det tredje spørgsmål vedrørende fortolkningen af begrebet »videnskabeligt arbejde«, er det ovenfor fastslået, at dette begreb har samme indhold som begrebet »forskning, der udføres i ikke-erhvervsmæssigt øjemed«. Da formålet med den videnskabelige forskning er erhvervelse og uddybning af videnskabelig erkendelse, må de omhandlede begreber fortolkes således, at der hermed menes erhvervelse og uddybning af videnskabelig erkendelse.

33 Den omstændighed, at anvendelsen af et instrument eller et apparat forudsætter videnskabelige kundskaber, kan således ganske vist være et moment, der vidner om dets videnskabelige karakter i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning nr.

1798/75, som Domstolen tidligere har fastslået i ovennævnte dom af 2. februar 1978, men det forhold, at der til udførelse af et bestemt arbejde kræves videnskabelige kundskaber og anvendelse af videnskabelige metoder, giver ikke automatisk det pågældende instrument eller apparat videnskabelig karakter, fordi disse kriterier alene har subsidiær betydning. De skal følgelig kun anvendes, når de objektive kendetegn ved instrumentet eller apparatet taler for, at det har videnskabelig karakter, men ikke er tilstrækkelige til entydigt at fastslå dette.

34 Hvad i øvrigt angår spørgsmålet fra den nationale ret om, hvorvidt det har betydning, at det videnskabelige arbejde udføres i eller uden for videnskabelige institutioner, bemærkes, at de videnskabelige instrumenter og apparater ifølge artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 1798/75 skal være bestemt til videnskabelige institutioner, hvilket udelukker, at det videnskabelige arbejde kan udføres uden for disse institutioner.

35 Det tredje spørgsmål må derfor besvares med, at begrebet »videnskabeligt arbejde«, der vedrører forskning i ikke-erhvervsmæssigt øjemed, skal forstås som erhvervelse og uddybning af videnskabelig erkendelse.

Det fjerde spørgsmål

36 Da det fjerde spørgsmål alene er stillet for det tilfælde, at det første spørgsmål besvares benægtende, er det overflødigt at besvare det.

Sagens omkostninger

37 De udgifter, der er afholdt af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg ved Domstolen, kan ikke godtgøres. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (anden afdeling)

vedrørende de spørgsmål, som er forelagt den af Finanzgericht München ved kendelse af 26. september 1983, for ret:

1) Bestemmelsen af »instrumenters eller apparaters« »videnskabelige« karakter i henhold til artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning nr. 1798/75 af 10. juli 1975 om fritagelse for told efter den fælles toldtarif ved indførsel af uddannelsesmæssigt, videnskabeligt eller kulturelt materiale skal ske på grundlag af instrumentets eller apparatets »objektive tekniske kendetegn«, dvs. såvel dets konstruktion, som de resultater, det ved hjælp heraf er muligt at opnå.

2) Ved begrebet »videnskabeligt arbejde«, der vedrører forskning i ikke-erhvervsmæssigt øjemed, forstås erhvervelse og uddybning af videnskabelig erkendelse.

Due Pescatore Bahlmann

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 29. januar 1985.

P. Heim
Justitssekretær

O. Due
Formand for anden afdeling